

2. díl: Vůdčovství z pohledu ženy - raná léta

PODNIKY A TRHY, téma

seriál

Pepper de Callier

Autor je headhunter a personalista, partner společnosti Bubenik Partners

Naše zkoumání života a profesních milníků čtyř manažerek, jež jsem představil v úvodním dílu tohoto malého seriálu, jsem se rozhodl zahájit hned jejich dětstvím.

Vykazovaly snad už v dospívání nějaké znaky, které by naznačovaly jejich budoucí řídicí schopnosti? Lze v jejich povahových rysech a životním postoji nalézt nějakou společnou nit, podle níž by už v útlém věku šlo rozpoznat, že před sebou máme vůdčí materiál? Věděly už zamlada, že mají vlohy pro vůdčovství a chtějí vyniknout?

S těmito otázkami na mysli jsem se pustil do rozhovorů se všemi čtyřmi manažerkami a nyní vám předkládám jejich odpovědi.

Takže odlišovaly se něčím už jako mladé dívky? Pokud tím míníme, že byly jakýmsi zázračnými dětmi, pak je odpověď záporná. Šlo sice o dobré studentky, ale takových by se na školách našla spousta. Dvě z nich byly jedináčci, zatímco další dvě mají sourozence, ani zde tedy nenajdeme styčné body. Žádná z našich manažerek v mládí necítila touhu vynikat a dvě mi dokonce řekly, že na začátku své kariéry chtěly spíše jen tak proplovat.

Přesto některé společné jmenovatele raného období jejich života nakonec nacházíme: disciplína, optimismus, schopnost reflektovat svůj vývoj a počkat si na odměnu. Klára Starková (PPF) a Zuzana Řezníčková (ČEZ) značnou část dnešního úspěchu připisují disciplíně, již si vypěstovaly během svých mimoškolních činností, jako jsou plavání, tenis, učení se jazykům nebo hře na hudební nástroj.

Zuzana k tomu říká: "Soustředění a disciplína, které jsem se jako mladá dívka naučila při sportu, bezpochyby pozitivně ovlivnily můj pozdější život."

Klára dodává další ponaučení, jež si z těchto činností odnesla: "To, že jsem dokázala před ostatními předvést svoje schopnosti, mělo určitě kladný dopad na moje sebevědomí." A doplňme ještě, že tyto zkušenosti zřejmě naučily obě ženy také vytrvalosti a výdrži.

Odhodlání a optimismus od sebe někdy dělí jen stěží rozeznatelná hranice. Renata Mrázová (Direct pojišťovna, nyní na mateřské dovolené) si vzpomíná, kolik se toho naučila od svého dědečka, který jí byl "idolem" i mentorem. Jeho rodina za komunistického režimu přišla o majetek, ale on nikdy nezahořkl.

Mladé Renatě říkával: "Nikdy se nevzdávej!" A sám jí šel příkladem. Odhodlání je základem víry v sebe sama, na němž lze vystavět sebevědomí, a to zase vede k optimismu a jistotě, že v životních zkouškách obstojíte.

Renata tyto vlastnosti prokázala v pozdějších letech, když jí zřejmě z politických důvodů zakázali studovat na vysoké škole. Jaká byla její reakce: myslíte, že přijala porážku? Ne. Podala si žádost o zaměstnání na univerzitě jako písarka a zákaz viděla pouze jako dočasnou překážku.

V podstatě se tím naučila, jak si počkat odměnu za své úsilí na správnou dobu, která nakonec přišla s pádem režimu v roce 1989, po němž Renata na univerzitu nastoupila. Schopnost trpělivě vyčkávat na odměnu se jistě osvědčí jak v životě, tak v kariéře.

Alena Ludrovská (BNP Paribas) mi vyprávěla o neobvyklé směsici reflexe a disciplíny, na nichž spočívaly základy její budoucí velmi úspěšné kariéry.

"Možná, že ve mně lidé viděli vůdčí osobnost, protože jsem si na věci vždy dokázala rychle udělat názor. Viděla jsem vše jako černé nebo bílé - neexistovaly pro mě šedé zóny."

Přitom si však začala všímat, jak jí rychle utvořený úsudek pomalu odcizuje jejímu okolí. Když svou situaci Alena podrobila reflexi, uvědomila si dva důležité momenty: život není jen černobílý a soustředění se na řešení problémů bez ohledu na názory ostatních vlastně patří mezi slabé stránky. Její první postřeh šlo napravit dostatečnou sebereflexí, ale ten druhý bylo možné léčit jen díky přísné disciplíně, již si mladá žena s rychlými názory musela naordinovat. Její úspěchy v řídicích rolích by pak mohly sloužit jako učebnicové příklady a Alena sama dnes za svou nejvýznamnější schopnost považuje umění naslouchat druhým. To snad stojí za trochu reflexe a disciplíny.

Jaké ponaučení si tedy můžeme z příkladu těchto čtyř žen odnést? Vyplavaly na povrch nějaké rozdíly mezi muži a ženami v řídicích pozicích, jež by se projevíly už v raném věku?

Odpověď na první otázku zní: je jasné, že disciplína, schopnost vyčkat na odměnu a optimismus představují pevné základy, na nichž by měl mladý člověk budovat úspěch nejen v řídicích pozicích, ale i všeobecně ve spokojeném a šťastném životě.

Z toho vyplývá ponaučení mimo jiné i pro mladé rodiče: předejte tyto dovednosti svým dětem, dbejte na to, aby dostaly příležitost prokázat podobné schopnosti jako Klára a život je bohatě odmění. Vy z vás, kdo jste si jako já tyto schopnosti nevštlípili už v útlém věku, nezoufejte. I vy si je stále můžete vypěstovat a využít je na cestě ke skvělé budoucnosti.

A odpověď na druhou otázku je: Ne. Zatím ještě ne.